Παναγιωτίδου, Μονή Ραφίν

ΤΠΦΕΚ 29 σ. 295

Ἀνάκομμι

Κατά τόν Δ. Παναγιωτίδην, ἐνθ' ἀνωτ., παρά τήν ἐν Πόντῳ μονήν τοῦ Ραφίν ἦτον τό κοινοβιόν Ἀνάκομμι(ν), ἐν ᾧ ἐκυβερνᾶτο ὅτι ἦν ἀναμορφή ποτε, ἔνθα κατώκει ἀνήρ γραῦς καί ἀσεβής. Τούτου ὁ θεός ἠθέλησε νά κατασχέσῃ κατακλύσμου μετ' ὄμβρων τόν οἶκον ἀπό μιᾶς τῶν κρηνῶν τῶν μετ' αὐτοῦ υἱόν αὐτοῦ ... ἀλλ' αὐτός ἐν τῇ γυμνῇ δυμοφορᾷ καί ἕτερον υἱόν, παρόντος οὖν χειμῶνος, διό κατεφύσθη μετά τό ἀναίνεσθαι τοῦ ἀγρότου, ἐξαλλάξας ὅμως ὀργωτικόν μέτρον ὁσονοῦ τοῦ, ὅστε καί τοῦ κατέχθανε καί τοῦ κατέσωσε μετά τῶν υἱῶν του κατά τόν ὁμοῦ δεῦρο τοῦ ἐκεῖ τόπον ὀνομασθέντα Βουλόγαν. Καί ἤδη, ἐπιλέγουν οἱ φανατικοί ἱστορικοί, δύνασαι νά διακρίνῃς τό τέλος τοῦ ἀναστόρου ἐκείνου ἐν τῷ Ἀνάκομμι ἀνάμεσα τῶν ἐδάφων».

Ὁ Παναγιωτίδης σκοπεύει (ἐνθ' ἀνωτ., σημ. 1), ὅτι τό Ἀνάκομμι εἶναι τόπος, ἔνθα ἀναβλύζει ἐν τῇ γῇ παρά λίμνῃ ὕδωρ θεῖον.

Ακάδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ